

[Jes Schmidt.]

Om målet: en bedre fordeling af skattebyrderne, hersker der vel ingen uenighed og heller ikke om, at det bør kunne lønne sig at yde mere og være sparsommelig. Men det kan ikke nytte, at man snart kører frem med det ene og snart med det andet detailforslag til en reform, når det dog er en hel og rund og sund skattereform, vi trænger til.

Når det parti, jeg repræsenterer her, ikke kan gå ind for det foreliggende forslag, ligger det i, at det faktisk betyder en fare for det kommunale selvstyre, og det kan vi ikke gå med til.

Ud fra dette synspunkt mener jeg, at det er at tage galt fat på sagen at begynde med et delproblem af hele det store kompleks. Men den gruppe, som jeg repræsenterer, er altid at finde dér, hvor der kan skaffes fornuftige løsninger til gavn for helheden.

Arne Bjerregaard (KrF):

En enhedsskat som her foreslået lyder jo meget besnærende, og især vi i de svage økonomiske områder skulle man jo umiddelbart tro ville se på den med stor velvilje.

Jeg er dog ikke helt sikker på, at en udligning mellem de rige og fattige kommuner nås ved fuldstændig gennemførelse af en enhedsskat. For mig er der stadig væk noget, der hedder forpligtelser og rettigheder. Altså, man må bære sit ansvar i sin kommune, man må bære pligterne, og så må man se, hvilke rettigheder man dermed kan få ud af dette.

Jeg har altid, må jeg nok sige, postuleret, at det vist var bedre, at der for alle lovbestemte udgifter, som var pålagt en kommune, var fuld refusion, og hvad kommunen i øvrigt ville foranstalte af servicefunktioner osv., måtte beboerne selv betale, for det kom jo dem selv til gode, om de ville have en ny idrætshal, svømmehal osv., og hvad man i øvrigt kunne tænke sig at foretage.

Jeg er ikke decideret imod en enhedsskat, men jeg er bange for, at den vil fratage kommunerne deres dispositionsret. Jeg indrømmer da, at vi stadig væk må se i øjnene, at vi i alt fald i mange kommuner administrerer det meste og kun på en 15-20 pct. af udgiftsområderne selv bestemmer, hvad det er, vi vil foretage; andet er jo bestemt herindefra.

Men trods dette vil jeg hellere gå den

anden vej: at man på flere områder skulle have lov til at bestemme i kommunerne. Jeg ved nok, at man i dette forslag mener, at man med bloktilskud kunne lægge større ansvar over til kommunerne til forvaltning af disse bloktilskud, men jeg er ikke helt sikker på, at det fremmer kommunernes selvbestemmelse.

Så er der en anden ting, og det er den progressive beskatning; den er jeg lidt bange for at få ført ud i kommunerne også. Hvem rammer det så igen? Den samme gruppe, som vi i øjeblikket rammer med den progressive statsindkomstbeskatning. I alt fald må hele vort beskatningssystem også på dette område lægges om, førend vi kan give tilsagn om at ville medarbejde til dette forslag.

Kort sagt: hvis man kan gennemføre fuld refusion til elementære udgifter, tror jeg bedre vi kan gøre kommunerne mere selvstændige.

Men lad mig sige: der er noget positivt i forslaget. Jeg mener bare, at vi altid må være på vagt over for en centralisering på det samfundsmæssige område. Der er tanker i forslaget, og dem må vi prøve på at sætte os ind i, altså virkelig tanker, som var værd at overveje, tanker, som vi må analysere, og som jeg ikke mener vi blot skal afvise. Det kunne da være, der var visioner i dem, som jeg ikke kan øjne i øjeblikket, men som vil vise sig at være til gavn såvel for selvstyret i kommunerne som for selvstyret i amterne; derfor vil jeg ikke blankt afvise dette, men prøve at se velvilligt på det i udvalget.

Knud Jespersen (DKP):

Det er klart, at der er en positiv baggrund for det forslag, der her er fremsat af SF, nemlig den baggrund, at vi længe har diskuteret byrdefordelingsreform i alt fald i kommunerne og nu og da også strejft det i tinget og i udvalgene.

Samtidig har vi oplevet det, at flere og flere byrder via betaling for opgaverne er overført til kommunerne. Om det nu havde været sådan, at vi kunne se, at SFs forslag om en enhedsskat ville løse problemerne, ville vi have været positivt indstillet. Men vi tror altså ikke rigtig på, at det med forslaget i den nuværende skikkelse bliver muligt at klare disse problemer, som man angiver i det gode formål.